

Børn og kultur - det æstetiskes betydning? 25. – 28. oktober 2007 Hotel Ör, Island

Det æstetiskes betydning i børns kultur

presentationsspråk:svenska,
presentationsform: powerpoint, overheads
Papers (500 ord)
E-mail: bin@db.dk

Docent Ph.D. Liisa Karlsson
Helsingfors universitet
Barnen berättar / Children are Telling -forskarnätverk
Lapset kertovat ja toimivat ry:n tutkija- ja kehittäjäverkoston pj.
Himmelsbergsvägen 2 G, 00600 Helsingfors, Finland
Tel (+358) 45-13 567 13
e-post: liisa.karlsson@gmail.com & liisa.karlsson@helsinki.fi
www.edu.helsinki.fi/lapsetkertovat

Barnen som estetiker och medforskare i sin närmiljö

Barnen är i dagens läge i olika sammanhang ofta objekt för påverkan, inläring och uppfostran. Det gäller institutioner som förskola och skola samt olika arbeten så som konst-, hälso- eller utvecklingsprojekt. Även barnen har synpunkter på det estetiska och de skapar estetiska produkter samt omgivningar. De senaste åren har barnen tagits med som informanter i några projekt och inom forskningar. Trenden ökar men är ännu marginal. Barnens röst hörs i enstaka projekt, men frågan är hur man för in barnens syn och kunskap som en betydande faktor för deras egen vardag samt i samhället i övrigt där olika yrkesgrupper planerar och förverkligar sin dagliga praxis.

I mitt pågående forskningsprojekt utarbetar jag i samarbete med finska barn och vuxna metoder för att samla in barnens egen kunskap om sin omgivning med estetiska former. Målet är också att finna redskap för olika yrkesgrupper till att använda denna information. Projektets ståndpunkt är omvänd från det gängse: här är det barnen som delger sin kunskap om sin omgivning och syn på det estetiska. Denna kunskap tas sedan i bruk av olika yrkesgrupper i deras arbete.

Forsknings- och utvecklingsprojektet baserar sig på barnens fotografier och berättelser. Barnen (3-11 år) i förskolan och skolan har letat fram å ena sidan de ställen de tycker är trevliga och å andra sidan de platser de tycker är tråkiga. Barnen har parvis eller individuellt själva valt sina trevliga respektive tråkiga omgivningar för sina digitalfoton. Efter fotograferandet har förskoleläraren eller skolläraren skrivit ordagrant ned barnens berättelser eller tankar om bilden med hjälp av sagoteringsmetoden.

De deltagande yrkesgrupperna (hälsoinspektör, fysioterapeut, brandinspektör, park- och gårdsplanerare, expert på olycksfallstatistik, lärare, förskolelärare, pedagogiska

ledare) har fått ta del av barnens bild- och textmaterial. Deras uppgift är att välja det de skall vidarearbeta med i sitt dagliga arbete med utgångspunkt från barnens foton och berättelser.

I min forskning analyserar jag det material barnen producerat med hjälp av olika frågeställningar: Hur syns det estetiska i barnens bilder och berättelser? Vad koncentrerar sig barnen på i sin omgivning? Vilka teman tar de inte alls fram? På vilket sätt berättar barnen via sina foton och berättelser? Hurudana skillnader kan man finna i olika ålders- och genusgrupper.

I den andra delen av forskningen analyseras vuxenmaterialet. Centrala frågor är t.ex.: Vad tar de olika yrkesgrupperna fram i diskussionen då de betraktar fotografier tagna av barn? Vilka funderingar lockar barnens berättelser fram hos de vuxna? Vilka utvecklingsidéer tas fram? Till hurudana åtgärder leder det i praktiken?

Forskningsprojektet pågår i en trakt i södra Finland sedan början av år 2007 och är en del av Safe Community –projektet. Medpartners från andra Nordiska länder är välkomna. Ta gärna kontakt.